

3. Концепция правовой политики Республики Казахстан до 2030 года, утвержденная Указом Президента Республики Казахстан от 15 октября 2021 года № 674// <https://adilet.zan.kz/rus/docs>
4. Стратегия «Казахстан-2050»: новый политический курс состоявшегося государства <https://adilet.zan.kz/rus/docs>
5. Уголовно-процессуальный кодекс Республики Казахстан: принят 4 июля 2014 года ИПС «Әділет»// <https://adilet.zan.kz/rus/docs>
6. Кодекс профессиональной этики адвокатов: принят 26 сентября 2014 года <https://aoaa-advokat.kz/pro-code/>
7. Закон Республики Казахстан «Об адвокатской деятельности и юридической помощи»: принят 5 июля 2018 года ИПС «Әділет» // <https://adilet.zan.kz/rus/docs>

АДАМ ҰРЛАУДЫҢ ҚАЗІРГІ КЕЗДЕГІ МӘСЕЛЕЛЕРІ

*Канафин А.Б., Е.А.Бөкетов атындағы ҚарУ 2 курс магистранты
Кусаинова Л.К., з.ғ.к., профессор, Е.А. Бөкетов атындағы ҚарУ*

Адам ұрлау – жеке адамның бостандығына қол сұғатын қылмыстық әрекет. Бұл әрекет жәбірленушіні еркінен тыс алып кету немесе оны бір жерден екінші жерге күштеп жеткізу, еркіндігін шектеу арқылы жүзеге асырылады. Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексінің 125-бабында адам ұрлау заңсыз әрекет ретінде қарастырылып, оған қылмыстық жауапкершілік белгіленген. Қылмыстың мәні адамның ерік бостандығына қасақана қол сұғуда жатыр [1].

Ежелгі құқық жүйелерінде адам ұрлау негізінен құлдыққа сату, мәжбүрлі еңбекке тарту немесе құн талап ету мақсатында жасалатын. Рим құқығында адам ұрлау ауыр қылмыс болып саналды, бірақ жазалау шаралары қатаң жүйеленбеген.

Қазіргі заманғы құқықта адам ұрлау адамның негізгі құқықтарына қол сұғатын ауыр қылмыс ретінде қарастырылады. Ол жеке мүдделер, материалдық пайда немесе қылмыстық топтардың мақсаттары үшін жасалады. Қазіргі құқық нормалары халықаралық стандарттарға сай қылмыскерлерді қатаң жазалауды көздейді.

«Адамды ұрлау» қылмыстық-құқықтық нормасын заң шығарушы Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексінің – жеке адамға қарсы қылмыстарды біріктіретін ерекше бөлім 1 тарау «Жеке адамға қарсы қылмыстық құқық бұзушылықтар» [1]. Қарастырылып отырған топтың қылмыстарының жалпы объектісі ретінде адамды, яғни қоғамда болатын адам тұлғасын қарастырған жөн.

Адам биологиялық жеке тұлға ретінде ғана емес, сонымен қатар қоғамның мүшесі - әлеуметтік қатынастардың қатысушысы (субъектісі) ретінде де әрекет етеді. Біріншіден, дәл осы сипатта адам қоғамнан қорғаныс алады және ол өзі онда белгіленген тәртіп ережелерін сақтауға міндетті. Адамға қарсы қылмыстарды талдау қылмыстардың бір түрін біріктіретін қол сұғудың нақты объектілерін анықтауға негіз береді. Осылайша, Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексінің 1-тарауында жеке бас бостандығына, ар-намысына және қадір-қасиетіне қарсы қылмыстар үшін жауапкершілікті көздейтін нормалар бар. Демек, қарастырылатын қылмыстар тобының нақты объектісі ретінде адамның бостандығы, ар-намысы мен қадір-қасиеті саналуы керек [1].

Жеке бостандық, яғни өзін-өзі билеу бостандығы адамды ұрлаудың тікелей объектісі ретінде әрекет етеді.

Жеке бостандық - бұл адамның ажырамас негізгі құқықтарының бірі. Адам құқықтары туралы жалпыға бірдей декларацияның 1-бабында: «Барлық адамдар еркін және өздерінің қадір-қасиеттері мен құқықтары бойынша тең туады» деп жариялайды. Қазақстан Республикасының Конституциясы әркімнің бостандыққа және жеке қол сұғылмаушылыққа құқығы бар екенін мәлімдейді (22-баптың 1 бөлімі), сондай-ақ Конституцияның 21-бабында «Қазақстан Республикасы аумағында заңды түрде жүрген әрбір адам, заңда көрсетілгеннен басқа реттерде, оның аумағында еркін жүріп-тұруға және тұрғылықты мекенді өз қалауынша таңдап алуға құқығы бар» [2] деп көрсетілген.

Әдебиеттерде жеке бостандықты қылмыстық-құқықтық қорғау объектісі ретінде анықтауға бірыңғай көзқарас жоқ.

М.В. Бағлай «бостандық құқығы - еркіндіктің өзінен басқа ешнәрсе емес, яғни кез-келген заңды әрекеттерді орындау мүмкіндігі. Бұл құқық басқа адамдардың, әсіресе адамдарға

мәжбүрлеуді қолдану мүмкіндігі бар лауазымды адамдардың бостандығын шектеуді қамтиды. Бұл құқықпен ажырамастай байланысты жеке адамның өміріне, денсаулығына, ар-намысы мен қадір-қасиетіне ықпал ететін қол сұғылмаушылық» [3, 125б.].

М.Ю. Карасева «жеке тұлғаның бостандығы категориясы күрделі және көп қырлы деп санайды. Бұл Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексінде де, басқа заңнамалық актілерде де жеке бостандық ұғымына құқықтық қорғауға жататын объект ретінде анықтама берілмейтіндігін түсіндіре алады. Қылмыстық заңның өзінде адамның бостандығына, ар-намысына және қадір-қасиетіне қарсы қылмыстар туралы тарауда адамның жеке бостандығына нұқсан келтіретін, өз орнын еркін таңдау мүмкіндігінен айыратын, бостандыққа қарсы қылмыстардың сипаттамалары ғана бар. тұрғылықты жері» [4, 215б.].

Д.К. Петров адам бостандығының қоғамдық және жеке өмірдің әр түрлі салаларында оны жүзеге асыру дәрежесіне байланысты бірнеше түрін анықтау көзқарасын алға тартады. Адамның физикалық еркіндігі оның іс-әрекетін шектейтін объективті факторлар болмаса, оның еркіне сай әрекет ету қабілетінде көрінеді. Ол физикалық жеке бостандықтың екі критерийін анықтайды адам: еркін тәуелсіз ерік және оны жүзеге асыруға кедергі болатын кедергілердің болмауы. Осы тікелей мағынада бостандық ұғымы өз еркін білдірудің сыртқы мүмкіндігіне қатысты.

Жеке бостандық дегеніміз - өз-өзіне билік ету, жеке таңдау жасау бостандығы, адамның мемлекетке тәуелсіз шешім қабылдау еркіндігі. Бұл ғарышта өз қалауыңыз бойынша қозғалу, достар шеңберін анықтау және басқа адамдармен қарым-қатынас жасау қабілеті және адамның өмір салтын, мінез-құлқын өзгертуге бағытталған сыртқы қысымнан босату.

Петров П.К. пікірімен келісуге болады «ұрлау объектісі ретінде қарастыру қажет қозғалыс бостандығы түріндегі жеке бостандық тұжырымдамасының мазмұнын, орналасу орны мен өз еркін білдіру тәсілін таңдауды құрайтын қоғамдық қатынастар».

Жоғарыда айтылғандар бұл жағдайда басты мақсат - қозғалыс еркіндігі және орналасу орнын таңдау болып табылады деген қорытынды жасауға мүмкіндік береді, өйткені жеке бостандықтың негізі адамның ең маңызды қажеттіліктерінің бірі - кеңістіктегі қозғалу, қозғалу қажеттілігі болып табылады. адамның тірі организм ретінде физикалық өмір сүруі мен дамуына қажетті шарт. «Қозғалыс еркіндігі - бұл барлық басқа бостандықтар үшін логикалық алғышарт және қажетті тарихи шарт. Оның шектелуі инстинктивті түрде еркіндіктің жоқтығы ретінде қабылданады» [5, 18б.].

Жеке бостандық ұғымы ерік ұғымымен тығыз байланысты, өйткені оны (бостандық) жүзеге асыру адамның еркін жүзеге асыру болып табылады. Осыған байланысты сұрақ туындайды: «Мысалы, жасына, психикалық ауруына немесе басқа жағдайға байланысты ерік-жігері жоқ адам не болып жатқанын білуге мүмкіндік бермейтін жағдайда жәбірленуші бола алады ма? жеке бас бостандығына қарсы қылмыстар? «Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексінде жәбірленушінің жеке басының сипаттамаларына қатысты қандай-да бір шектеулер белгіленбеген. (Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексінің 125-б.)

Кез-келген адам (жеке де, ресми де) қылмыс құрбаны бола алады, оның азаматтығына, әлеуметтік жағдайына, құқықтық сипаттамаларына және т.б. Біліктілік үшін жас, физикалық жағдай маңызды емес.

Сот тәжірибесінде қылмыскер жәбірленушіні ұрлау кезінде емес, кейін және басқа мақсатта қолданған жәбірленушінің өміріне немесе денсаулығына қауіпті зорлық-зомбылықтың біліктілік белгісі ретінде қаралмайтындығы нақтыланған.

Өмірге немесе денсаулыққа қауіпті зорлық-зомбылық қолдану қауіп жәбірленушіні оның өліміне немесе денсаулығына зиян келтіре отырып қорқытуында көрінеді. Қауіп нақты, нақты болуы керек. Пішін оның өрнегі маңызды емес, ауызша да, жазбаша да болуы мүмкін. Ұрланған адамдарға зорлық-зомбылық пен қорқытуды қолдануға болады және оның туыстарына немесе ұрлауға жол бермейтін басқа адамдарға. Егер қауіп бұлыңғыр болса және қылмыскердің өмірге немесе денсаулыққа қауіпті немесе қауіпті емес зорлық-зомбылық қолданамын деп қорқытып-қорқытқаны белгісіз болса, оны өмірге немесе денсаулыққа қауіпті зорлық-зомбылыққа қауіп деп санауға болмайды. Абайсызда жәбірленушінің өліміне немесе басқа ауыр зардаптарға әкеп соқтырған адамды ұрлау (125-баптың 3-бөлігі) қарастырылып отырған қылмыстың ерекше білікті түрі болып табылады. Бұл әсіресе ауырлататын мән-жайды кінәлі адамға жүктеу үшін жәбірленушінің өлімі немесе басқа ауыр зардаптар адамды ұрлап әкетудің салдарынан болғандығын, яғни. осы қылмысты жасау мен көрсетілген салдар арасында себеп-салдарлық байланыс бар екендігі.

Абайсызда өлімге әкелу деп қылмыскер ұрлаудың осындай әдісін таңдаған жағдайлар түсініледі, онда оның жеңіл-желпі немесе немқұрайлығы салдарынан жәбірленушінің өлімі орын алды. Қылмыстық жеңілдік кінәлі адам өзінің іс-әрекеті ұрланған адамның өліміне әкелуі мүмкін екенін түсінген жағдайда болады, бірақ менмендікпен мұндай салдардың алдын алуға болады.

Қылмыстық абайсыздық кінәлі адамның өлімінің немесе басқа ауыр зардаптардың болуын алдын-ала ойламағандығынан көрінеді, дегенмен ол мұны алдын-ала білуі керек еді және мүмкін еді.

Адам ұрлаумен күрес халықаралық деңгейде бірнеше негізгі құжаттар арқылы реттеледі:

- БҰҰ-ның Палермо хаттамасы (2000 жыл): Бұл құжат адам саудасына және адам ұрлауға қарсы күреске бағытталған. Хаттама мемлекеттерге қылмыскерлерді анықтау, жазалау және құрбандарды қорғау бойынша шаралар қабылдауды міндеттейді.

- Еуропа Кеңесінің Адам құқықтарын қорғау туралы конвенциясы (1950 жыл): Конвенция адамның еркіндігін басты құндылық ретінде белгілейді және бостандығын заңсыз шектеуге тыйым салады.

- INTERPOL: Халықаралық полиция ұйымы адам ұрлауға қатысты қылмыстық істерді тергеу мен жедел әрекет ету үшін мемлекетаралық ақпарат алмасуды үйлестіреді.

АҚШ-та адам ұрлау федералдық қылмыс болып саналады, әсіресе егер ол мемлекетаралық сипат алса. Жазалау шаралары өте қатаң. Ресей Федерациясында адам ұрлау Қылмыстық кодекстің 126-бабында қарастырылып, жаза ауырлататын мән-жайлармен бірге белгіленеді.

Құқықтық салада ғалымдар адам ұрлауды құқық бұзушылықтың аса қауіпті түрі ретінде қарастырады. Мәселен, Г.Ф. Поленов «адам ұрлауды жеке тұлғаның еркіндігін өрескел бұзу деп есептейді және бұл қылмыстың әлеуметтік қауіптілігін ерекше атап өтеді». А.А. Пионтковский адам ұрлаудың негізгі мақсаты – жәбірленушіні мәжбүрлеу арқылы белгілі бір материалдық немесе басқа мақсатқа жету екенін көрсетеді. С.С. Сартаев адам ұрлаудың қазіргі қоғамда трансұлттық сипат алғанын және оның алдын алу үшін халықаралық ынтымақтастықтың маңыздылығын ерекше атап өтеді [6].

Жаңа дәуірде адам ұрлау қылмысының күрделене түсуі байқалады. Оның себептері:

1. Адам саудасының жаһандануы: Бұл мәселе трансұлттық сипат алып, халықаралық қылмыстық топтардың әрекеттерімен байланысты.

2. Балаларды ұрлау: Әсіресе мәжбүрлі еңбек, қайыршылық немесе бала асырап алу мақсатында жасалатын қылмыстар.

3. Технологиялардың дамуы: Интернет арқылы қылмыскерлер жәбірленушілерді алдап, ұрлап әкету немесе бақылауда ұстау жағдайлары жиі кездеседі.

4. Террористік мақсаттағы ұрлау: Белгілі бір саяси немесе экономикалық талаптарды мәжбүрлі түрде орындату мақсатында адам ұрлау оқиғалары жиіледі.

5. Жаңа технологиялар: Бейнебақылау, GPS трекерлер және жасанды интеллект құралдары қылмыстың алдын алуда үлкен рөл ойнайды. Мысалы, жасанды интеллект деректерді талдап, қауіпті әрекеттерді алдын ала анықтауға көмектеседі.

ҚР ҚК 125-бабында адам ұрлауға нақты анықтама беріліп, жаза түрлері көрсетілген. Қылмыс ауырлататын мән-жайлармен сараланады:

- Топпен сөз байласу;
- Қаруды қолдану;
- Кәмелетке толмағандарды ұрлау;
- Ұйымдасқан топпен жасалған әрекет.

Адам ұрлау қоғамның қауіпсіздігіне тікелей әсер етеді. Әсіресе кәмелетке толмағандарға қарсы жасалған қылмыстардың өсуі алаңдаушылық туғызады.

БҰҰ-ның Адам саудасына қарсы күрес конвенциясы аясында мемлекеттер адам ұрлауға қарсы бірлескен іс-қимылдар жүргізуде. Қазақстан да бұл бағытта белсенді қатысуда.

Қазақстанда адам ұрлаудың алдын алу үшін:

- Халықаралық конвенцияларға қосылу;
- Құқық қорғау органдарының әлеуетін арттыру;
- Адам саудасы мен ұрлауға қарсы ақпараттық науқандар ұйымдастыру;
- Заңнаманы жетілдіру арқылы жаза мерзімдерін күшейту шаралары қолға алынуда.

Технологиялық шешімдер:

- Бейнебақылау жүйелерін орнату;
- GPS және трекерлер арқылы балалар мен қарт адамдардың қауіпсіздігін қамтамасыз ету;
- Жасанды интеллект арқылы қауіпті әрекеттерді алдын ала анықтау;

- Халықаралық деректер базасын құру арқылы қылмыскерлерді жедел іздестіру.

Адам ұрлау – адам құқықтары мен бостандықтарын бұзатын аса ауыр қылмыс. Қазіргі заманда бұл қылмыстың алдын алу үшін заңнаманы жетілдірумен қатар, халықаралық ынтымақтастықты нығайту қажет. Қазақстанда адам ұрлауға қарсы күрес мемлекеттік саясаттың маңызды бағытына айналуы тиіс. Сонымен қатар, халықтың құқықтық сауаттылығын арттыру, құқық қорғау органдарының әлеуетін күшейту және заманауи технологияларды пайдалану арқылы бұл қылмыстың алдын алуға болады.

Адам ұрлау қылмысы өзінің дұрыс теориялық бастамасын криминологиялық ғылымнан алады және ол біздің мемлекеттің қылмыстық саясатында ұстанып отырған қылмыстың алдын алудың және онымен ары қарай күресудің негізгі қағидаларына сәйкес жүзеге асырылады.

Жалпы қылмыстылықты және соның ішінде адам ұрлау қылмысының алдын алуда негізгі қағида ретінде қылмыстың алдын алудың нақты шараларын қолданудағы заңдылық қағидасы болып келеді. Альфред Жалинский айтып кеткендей «шараң сөзі криминологиялық ғылымда пайда болған міндеттерге әсер ету мен шешудің бірлегі ретінде қолданылады.

Қылмыстың алдын алуда заңдылық принципі сақтау қағидасы ҚК-тің 2-бабында да айтылып кеткен. Бұрынғы қылмыстық кодекстерде қылмыстың алдын алу мәселесі көтерілмеген болатын [1].

Адам ұрлау қылмысын алдын алу мәселесін ашып кетпес бұрын жалпы криминологиядағы қылмыстың алдын алу мәселесіне көңіл бөліп өткенді дұрыс санап отырмын, өйткені барлық қылмыстың алын алу жалпы қылмыстылықтың алдын алудан негіз алады. Бүгінгі күнгі криминологиялық теорияда қылмыстың алдын алу қағидалары қылмыстылықпен күрестің негіздері ретінде жүйелендірілген [6, 746.].

Жалпы қылмыстылықтың алдын алудың негіздері мен қағидалары адам ұрлау қылмысының алдын алу шараларын жүзеге асыру кезінде де қолданылуы керек және ол нақты шаралардың тиімділігін арттыру кезде қолданылады.

Құқық қорғау органдарының адам ұрлау қылмысының алдын алуға байланысты жұмысы бірінші кезекте сондай көмекті қажет ететін адамдарға бағытталуы тиіс.

Азаматтардың кез келген құқықтары мен бостандықтарын шектеу тек қатаң заңға сәйкес жүзеге асырылуы тиіс, яғни адам ұрлауға қатысты деген нақты адамға қатысты күдік туса.

Адам ұрлауға кінәлі адамның қылмыстылық жауаптылықтан боастпау дегеніміз біздің еліміздегі адам ұрлау фактілерін ашуға барлық күштерді жұмсап, қылмыскерлерді әшкерелеуді білдіреді. Сондықтан жасалған қылмыс үшін жауаптылықтан босатпау қағидасы көрсетіліп отырған қылмыстың алдын алу шараларын тиімділігін жоғарлатуды елеулі орынға ие болады.

Адам ұрлау қылмысының алдын алудың тиімділігін жоғарлату қоғамның көмегінен мүмкін емесе, өйткені республикада жасалаып отырған адам ұрлау қылмыстарының көбі ашылмай қалады және осы жерде қоғамның көмегінен де адам ұрлау қылмыстарын ашу және тиісті кінәлі адамдарды жауаптылыққа тарту қиынға түседі.

Адам ұрлау фактілерін алдын алу шараларын жоспарлау мен оны жүзеге асыру заң нормаларына сәйкес жүзеге асырылуы тиіс. Адам ұрлау қылмысының алдын алу шараларын жүзеге асыруда заңнаманы бұзу құқық қорғау органдарына деген азаматтардың сенімдерін бұзады, ол келер соңында бүкіл жүйенің жұмысын жоққа шырыды.

Адам ұрлау қылмысының алдын алу шараларын жоспарлау мен жүзеге асыру тиісінше қоғам мен халықтың бақылауында болуы тиіс.

Сондай-ақ адам ұрлау қылмысының алдын алу мемлекеттік органдардың осы қылмыс түріне деген жауаптылық шараларын белсендіруге кешенді түрде қараусыз мүмкін емес. Шараларды кешенді түрде белсендіру дегеніміз қылмыстылыққа қарсы, соның ішінде адам ұрлау қылмысына қарсы әртүрлі превентивтік алдын алу шараларын қолдану қажеттілігін білдіреді.

ҚР ҚК-нің санкциялары үш бөлім бойынша да: жай, сараланған және ерекше сараланған адам ұрлау үшін бос бостандығын айыру жазасын көздейді. Адам ұрлау қылмысымен күресті және оның алдын алуды белсендіру үшін сондай-ақ қылмыстық-құқықтық репрессия шараларын экономиясы қағидасын ескерген де жөн.

Кей жағдайларда адам ұрлау кезінде ұрланған адамдарды шетелдерге алып кету фактілерін ескере отырып, адам ұрлаумен халықаралық дәрежеде күресуге байланысты өзара ынтымақтастық шараларын да қарастыру керек. Осы мақсатта жүйелі түрде адам ұрлау қылмысымен күресудің нәтижелерін жалпы қандай мемлекеттерге адамдарды ұрланатынын анықтап, тиісті шараларды қолдану керек.

Адам ұрлаумен күресудегі өзекті мәселелердің бірі оның әлеуметтік салдарымен күресі болып келеді, оған осы әрекеттерден зардап шеккен жәбірленушілердің есебі мен балауы жатады. Адам ұрлау қылмысын сипаттайтын сандық және сапалық көрсеткіштерді анықтай отыра, адам ұрлаумен күресудің тиісті шаралары да анықтауға болады.

Пайдаланылағ әдебиеттер:

- 1 Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексі, 2014 жыл 3 шілде № 226-V ҚРЗ (15.04.2024 № 72-VIII өзгертулер мен толықтырулар) <http://adilet.zan.kz/>
- 2 Қазақстан Республикасының Конституциясы 1995 жылдың 30 тамызында қабылданған (2022 жыл өзгертулер мен толықтырулар) <http://adilet.zan.kz/>
- 3 Каиржанов Е. Уголовное право РК. (общая часть). Алматы, 2003.
- 4 Қылмыстық құқық. Жалпы және ерекше бөлімдері(альбом-үлгі): оқу құралы / Е. Алауханов. Алматы: Заң әдебиеті, 2008.
- 5 Ушакова Е.В. Феномен похищения человека в контексте юридической науки и правоприменительной практики: монография М.: ЮНИТИ-ДАНА: Закон и право, 2018.
- 6 Мұхтарова В.А. Адамның жеке бас бостандығына қол сұғушылықтың қылмыстық-құқықтық сипаттамасы: түсінігі, түрлері және құрамдарды ажырату мәселелері: Астана : КазГЮУ, 2019.

МЕТОДЫ И ПОДХОДЫ РАЗЛИЧНЫХ ПРАВОВЫХ СИСТЕМ К ПРОБЛЕМЕ КОНФИСКАЦИИ ДЕНЕЖНЫХ СРЕДСТВ И ИМУЩЕСТВА, ПОЛУЧЕННЫХ ПРЕСТУПНЫМ ПУТЕМ

Каримов А.М., магистрант 1 курса специальности 7М04211 «Юриспруденция»
Атырауского университета им. Х. Досмухамедова

Проблема конфискации денежных средств и имущества, полученных преступным путем, является одной из наиболее актуальных в современном обществе. Каждый год миллиарды долларов по всему миру переходят в руки преступников, создавая значительные проблемы для правопорядка и экономической стабильности. В свете этого правовые системы различных стран разрабатывают и применяют различные методы и подходы к борьбе с этой проблемой.

В большинстве юрисдикций конфискация денежных средств и имущества, полученных преступным путем, осуществляется с целью лишения преступников возможности пользоваться незаконными доходами и предотвращения их повторного использования. Однако, методы и подходы к конфискации могут значительно различаться в разных странах.

Некоторые правовые системы используют принцип «презумпции незаконности», согласно которому имущество или деньги, полученные преступным путем, считаются незаконными, если не доказано иное. Это означает, что преступники должны доказать легальность своего имущества или доходов. Такой подход широко используется в США и других странах, где применяется принцип «деньги до конца». Другие правовые системы предпочитают применять принцип «доказательства происхождения». Согласно этому принципу, прокуроры должны доказать, что имущество или деньги были получены преступным путем. Этот подход широко используется в Великобритании и других странах с англосаксонской правовой системой.

В некоторых странах существуют специальные организации, занимающиеся конфискацией денежных средств и имущества, полученных преступным путем. Например, Финансовая разведка в России или Агентство по конфискации активов в Великобритании. Эти организации имеют полномочия проводить расследования и описывать имущество, которое может быть конфисковано.

В некоторых случаях конфискация может быть осуществлена на основании соглашения между странами. Например, когда преступник скрывается за пределами своей страны, правительства могут договариваться о взаимной помощи в конфискации его имущества. Такие соглашения часто основаны на принципах взаимности и взаимного признания решений судов.

Некоторые страны также предусматривают возможность конфискации имущества, полученного не только преступным путем, но и посредством коррупции или других видов незаконной деятельности. Таким образом, правовые системы стремятся бороться не только с преступными доходами, но и с их источниками. В целом, проблема конфискации денежных